

Ο Μητροπολίτης Καστορίας για τον γάμο ομοφυλοφίλων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας](#)

Τις θέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος για τον “γάμο” των ομοφυλοφίλων παραθέτει και σχολιάζει σε κείμενό του ο Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος. Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, χαρακτηρίζει ως πολύ σημαντικό το κείμενο της Νομικής Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, με τίτλο «Συνοπτικές θέσεις για γάμο και υιοθεσία υπέρ ομόφυλων ζευγαριών».

Παράλληλα, όμως, υπογραμμίζει ότι τα μεγαλύτερα προβλήματα της Πατρίδας μας, γενικά της Ελλάδος και ειδικότερα της Καστοριάς και της Δυτικής Μακεδονίας, είναι το Δημογραφικό και η εγκατάλειψη της Επαρχίας.

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

“Για τα μεγάλα αυτά προβλήματα, όμως, δεν βλέπουμε ανάλογο ενδιαφέρον. Και μάλιστα, η νομοθετική προσπάθεια που συζητιέται για τον λεγόμενο «γάμο των ομοφύλων» βρίσκεται στην αντίθετη κατεύθυνση και μάλλον συντείνει στην αύξηση των προβλημάτων αυτών. Ποιος ενδιαφέρεται παιδαγωγικά για την οικογένεια, που είναι το κύτταρο της κοινωνικής ζωής της Ελλάδος και διέρχεται σοβαρή κρίση; Ποιος ενδιαφέρεται να αντισταθεί στην αντιοικογενειακή κουλτούρα που εισρέει από τις οθόνες των τηλεοράσεων στις ελληνικές οικίες τις τελευταίες δεκαετίες και αρρωσταίνει τα μέλη των οικογενειών με θύματα τα μικρά παιδιά; Ποιος ενδιαφέρεται για την Ελληνική Επαρχία, που αιμορραγεί ακατάπαυστα; Τα Σχολεία κλείνουν το ένα μετά το άλλο, αφαιρώντας από την Πατρίδα την ζωντάνια και την ελπίδα. Ποιος συγκινείται; Και γιατί να συγκινηθεί, αφού στα «Αθηναϊκά θέατρα» παίζονται άλλες «ταινίες»... Δυστυχώς”.

Ακολουθεί ολόκληρο το κείμενο του Μητροπολίτη Καστοριάς κ. Καλλινίκου:

Βρίσκεται στην έπικαιρότητα τό θέμα τοῦ λεγομένου «γάμου τῶν ὁμοφυλόφιλων» καί γίνονται πολλές δημόσιες συζητήσεις.

Ὅπως ἔχει δηλώσει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ἡ Ἱερά Σύνοδος θά μιλήσει γιά τό θέμα αὐτό, ὅταν διατυπωθεῖ ἡ τελική πρόταση τῆς Κυβέρνησης.

Ἦδη, ὅμως, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει ἀποστείλει στίς Ἱερές Μητροπόλεις καί ἔχει δημοσιευθεῖ ἕνα ἐμπεριστατωμένο κείμενο τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας της, μέ τίτλο «Συνοπτικές θέσεις γιά γάμο καί υἱοθεσία ὑπέρ ὁμόφυλων ζευγαριῶν».

Τό κείμενο αὐτό εἶναι πολύ σημαντικό, γιατί ἀνατρέπει τά ἠθικά καί νομικά ἐπιχειρήματα πού προβάλλονται ἀπό ὅσους προωθοῦν τόν σχετικό νόμο, γι’ αὐτό καί θέλω νά παρουσιάσω τίς βασικές του θέσεις, στούς ἀναγνώστες τῶν Τοπικῶν Μέσων Ἐνημέρωσης τῆς Καστοριάς.

Τά βασικά σημεία τοῦ κειμένου εἶναι:

-Ο λεγόμενος «γάμος τῶν ὁμοφιλόφυλων» δέν ἐμπίπτει στὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα.

«Ἡ κατοχύρωση του δικαιώματος γάμου στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου (1950) προβλέφθηκε ρητῶς μόνον υπέρ του ζευγαριού ἀνδρα και γυναίκας. Παρόμοιο συμπέρασμα προκύπτει ἀπὸ το ελληνικό Σύνταγμα (άρθρο 21)».

-Δέν ὑποχρεώνει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Νομοθεσία τὰ Κράτη Μέλη τῆς Εὐρώπης σέ θέσπιση τέτοιου μέτρου.

«Ἡ νομολογία του Ευρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκῆς Ἑνώσης ἔχει ἐξηγήσει ὅτι τα ευρωπαϊκά κράτη υποχρεούνται να νομοθετήσουν για τα ομόφυλα ζευγάρια μόνον εναλλακτικούς θεσμούς αστικής ἑνώσης (ὅπως το σύμφωνο συμβίωσης που ισχύει στην Ελλάδα) και: α) δεν υποχρεούνται σε θέσπιση ομόφυλου γάμου ἢ δικαιώματος ομόφυλης γονεϊκότητας (υιοθεσία), β) οὔτε υποχρεούνται να εξισώσουν τους εναλλακτικούς θεσμούς αστικής ἑνώσης που ισχύουν για τα ομόφυλα ζευγάρια με τον γάμο...».

-Δέν νοεῖται νομικά γάμος δίχως δικαίωμα τεκνοθεσίας. Παραπλανοῦν ὅσοι προσπαθοῦν νά τὰ παρουσιάσουν ξεχωριστά.

«Ἀνέφικτη ἡ επέκταση του γάμου σε ομόφυλα ζευγάρια χωρίς δικαίωμα υιοθεσίας

Ἀν νομοθετηθεῖ στην Ελλάδα γάμος υπέρ των ομόφυλων ζευγαριῶν με αποκλεισμό τους ἀπὸ το δικαίωμα υιοθεσίας που ισχύει σήμερα για τα ἑγγαμα (ετερόφυλα) ζευγάρια, θα ακολουθήσει καταδίκη της Ελλάδας ἀπὸ το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων...

Οποιαδήποτε Κυβέρνηση επεκτείνει τον γάμο στα ομόφυλα ζευγάρια, χωρίς το δικαίωμα υιοθεσίας που ἔχουν οι ετερόφυλοι σύζυγοι, ουσιαστικά μεταφέρει το πολιτικό κόστος σε ἐπόμενη Κυβέρνηση ὥστε να επεκτείνει την υιοθεσία σε συζύγους του ἰδίου φύλου, αφού ὁμως θα ἔχει προκαλέσει την καταδίκη της χώρας ἀπὸ το Ευρ. Δικαστήριο ἐξ αἰτίας της εσφαλμένης νομοθετικής της πολιτικής (ἐλλιπὴ επέκταση του γάμου και των δικαιωμάτων που συνδέονται με αὐτόν)...

Δεν εἶναι τυχαίο ὅτι και τα 20 ἀπὸ τα 56 κράτη στην Ευρώπη, που ἔχουν ἐντάξει στον θεσμό του γάμου και τα ομόφυλα ζευγάρια, δεν τα ἐξαίρεσαν ἀπὸ το δικαίωμα υιοθεσίας, που προβλέπεται στο δίκαιό τους υπέρ των ἐγγάμων ζευγαριῶν.

Στις δημοσκοπήσεις τίθενται στο ελληνικό κοινό με παραπλανητικό τρόπο ξεχωριστά: α) το ερώτημα της επέκτασης του πολιτικού γάμου υπέρ ομόφυλων ζευγαριών και β) το ερώτημα της υιοθεσίας παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια, ενώ δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν νομοθετικά ως ανεξάρτητα ζητήματα.

Και στα δύο ερωτήματα το κοινό έχει απορριπτική στάση και με μεγάλη διαφορά ειδικά στο θέμα της υιοθεσίας.

Ωστόσο, η θέσπιση γάμου δύο ταχυτήτων, με λιγότερα δηλαδή δικαιώματα για τους ομόφυλους συζύγους από όσα έχουν οι ετερόφυλοι σύζυγοι, δεν επιτρέπεται νομικά».

-Η πίεση για τήν εισαγωγή του «γάμου» για τούς όμοφυλόφιλους στοχεύει βασικά στην τεκνοθεσία, τήν οποία δέν επιτρέπει τό σύμφωνο συμβίωσης.

«Η πίεση ακτιβιστικών ενώσεων «ΛΟΑΤΚΙ+» για την εισαγωγή γάμου υπέρ των ομόφυλων ζευγαριών στοχεύει βασικά στο δικαίωμα της υιοθεσίας, που είναι η κύρια διαφορά μεταξύ του γάμου και του συμφώνου συμβίωσης (που προβλέπεται και υπέρ των ομόφυλων ζευγαριών)».

-Στόν θεσμό τῆς υιοθεσίας ἡ βαρύτητα καί προτεραιότητα δίνεται στήν ἀνάγκη (δικαίωμα) προστασίας καί ὁμαλῆς ἀνάπτυξης τοῦ παιδιοῦ καί ὄχι στήν ἀνάγκη κάποιου νά αἰσθάνεται γονέας.

«Η θέση της Εκκλησίας της Ελλάδος παραμένει ότι τα παιδιά έχουν έμφυτη ανάγκη και συνεπώς δικαίωμα να μεγαλώνουν με άνδρα πατέρα και γυναίκα μητέρα. Κανένας κοινωνικός εκσυγχρονισμός και καμία πολιτική ορθότητα δεν μπορεί να ξεγελάσει την φυσική ανάγκη των παιδιών για πατέρα και μητέρα με υποκατάστατες λύσεις, όπως άτομα του ιδίου φύλου που υποδύονται τον γονέα Α και τον γονέα Β (δύο μητέρες, δύο πατέρες).

Όπως έχει εξηγήσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τον θεσμό της υιοθεσίας το κράτος οφείλει να παρέχει σε ένα παιδί την κατάλληλη οικογένεια για να το μεγαλώσει, και όχι να παρέχει παιδιά σε όποιον θέλει να γίνει γονέας. Στο πλαίσιο της υιοθεσίας την προτεραιότητα έχει το συμφέρον του παιδιού που στερείται γονέων ή κατάλληλων γονέων και όχι η άποψη του ενήλικα, που πιστεύει ότι είναι κατάλληλος ως γονέας.

Στο πλαίσιο αυτό είναι νόμιμη η επιλογή του Κράτους να μην παρέχει παιδιά προς υιοθεσία σε ομόφυλα ζευγάρια, αφού αντικειμενικά αδυνατούν να μεταδώσουν στα παιδιά το πατρικό και το μητρικό πρότυπο και αποκλίνουν από τους βιολογικούς και κοινωνικούς ρόλους των δύο φύλων.

Τα επιχειρήματα ότι πολλά ετερόφυλα ζευγάρια (φυσικοί γονείς) αποδεικνύονται ακατάλληλα ως γονείς ή ότι δεν είναι προτιμότερο να μεγαλώνουν σε ιδρύματα τα ορφανά παιδιά (οπότε ας δοθούν σε ομόφυλα ζευγάρια) είναι απολύτως μηδενιστικά. Στο πλαίσιο του θεσμού της υιοθεσίας υποχρέωση του Κράτους είναι να βρίσκει όχι την λιγότερο κακή, αλλά την βέλτιστη λύση για την υγιή, ομαλή ανάπτυξη και κοινωνική ένταξη των παιδιών. Επίσης δεν πρέπει να παραθεωρείται ότι στην Ελλάδα υπάρχει ενδιαφέρον ετερόφυλων ζευγαριών για υιοθεσίες, όπως και ότι (όχι λίγα) ετερόφυλα ζευγάρια, λόγω των δυσκολιών να υιοθετήσουν στην χώρα μας, κατέφυγαν στην λύση της υιοθεσίας παιδιών στο έδαφος άλλου κράτους».

-Τέλος, η Νομική Υπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, υπογραμμίζει κάποιες ἀλήθειες:

«α) δεν πρέπει τα παιδιά να χρησιμοποιούνται ως εργαλείο ακτιβιστικής πίεσης,

β) η δημοκρατική Πολιτεία δεν υποχρεούται να υποκύπτει σε προσωπικές απαιτήσεις ατόμων με πολιτική εξουσία, οικονομική επιφάνεια ή προνομιακή πρόσβαση στα μέσα ενημέρωσης, που θεωρούν ότι δικαιούνται να μεγαλώσουν παιδί μαζί με σύντροφο του ιδίου φύλου, παραβλέποντας το ζήτημα εάν οι επιλογές της ιδιωτικής τους ζωής εξασφαλίζουν το περιβάλλον προτύπων και ρόλων, που ικανοποιεί τις ανάγκες ενός παιδιού,

γ) η θέσπιση ομόφυλης γονεϊκότητας θα διευκολύνει φαινόμενα οικονομικής εκμετάλλευσης γυναικών ως παρένθετων μητέρων,

δ) τα παιδιά δεν είναι ούτε κατοικίδια ζώα συντροφιάς για όποιον θέλει να νιώσει κηδεμόνας, ούτε «αξεσουάρ» που θα επισημοποιήσουν ή θα καταστήσουν κοινωνικά αποδεκτή μια ομόφυλη συμβίωση».

Ἀκόμη, στήν σελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, δημοσιεύεται κείμενο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου, μέ τίτλο «Τά δύο φύλα καί οἱ ᾽σεξουαλικοί προσανατολισμοί ᾽», στό ὁποῖο ὑπογραμμίζεται, μεταξύ ἄλλων, ἡ ἀλήθεια ὅτι δύο εἶναι τά βιολογικά φύλα τοῦ ἀνθρώπου, τό ἄρσεν καί τό θήλυ, καί πολλοί οἱ λεγόμενοι «σεξουαλικοί προσανατολισμοί», ἀνάλογα μέ τά πάθη τῶν ἀνθρώπων. Αὐτά δέν ἐξισώνονται.

*

Θέλω, όμως, και πάλι να υπογραμμίσω, όπως τό κάνω πολύ συχνά σέ γραπτά κείμενα και σέ προφορικούς μου λόγους, ότι τά μεγαλύτερα προβλήματα τῆς Πατρίδας μας, γενικά τῆς Ἑλλάδος και εἰδικότερα τῆς Καστοριᾶς και τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, εἶναι τό Δημογραφικό και ἡ ἐγκατάλειψη τῆς Ἐπαρχίας.

Γιά τά μεγάλα αὐτά προβλήματα, όμως, δέν βλέπουμε ἀνάλογο ἐνδιαφέρον. Καί μάλιστα, ἡ νομοθετική προσπάθεια πού συζητιέται γιά τόν λεγόμενο «γάμο τῶν ὁμοφύλων» βρίσκεται στήν ἀντίθετη κατεύθυνση και μᾶλλον συντείνει στήν αὐξηση τῶν προβλημάτων αὐτῶν.

Ποιός ἐνδιαφέρεται παιδαγωγικά γιά τήν οἰκογένεια, πού εἶναι τό κύτταρο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος και διέρχεται σοβαρή κρίση;

Ποιός ἐνδιαφέρεται νά ἀντισταθεῖ στήν ἀντιοικογενειακή κουλτούρα πού εἰσρέει ἀπό τίς ὁθόνες τῶν τηλεοράσεων στίς ἐλληνικές οἰκίες τίς τελευταῖες δεκαετίες και ἀρρωσταίνει τά μέλη τῶν οἰκογενειῶν μέ θύματα τά μικρά παιδιά;

Ποιός ἐνδιαφέρεται γιά τήν Ἑλληνική Ἐπαρχία, πού αἱμορραγεῖ ἀκατάπαυστα;

Τά Σχολεῖα κλείνουν τό ἓνα μετά τό ἄλλο, ἀφαιρώντας ἀπό τήν Πατρίδα τήν ζωντάνια και τήν ἐλπίδα.

Ποιός συγκινεῖται; Καί γιατί νά συγκινηθεῖ, ἀφοῦ στά «Ἀθηναϊκά θέατρα» παίζονται ἄλλες «ταινίες»... Δυστυχῶς.